

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] ger sig til og mener er en bedre paragraf end den nu foreslåede. Det må altså være udtryk for, at det ærede medlem til syvende og sidst ikke kan mene, at Magasin du Nords frakker kan være kalkuleret forkert.

Også det ærede medlem hr. Viggo Starcke foretrak den nugældende prislov fremfor det nye forslag, som han mente var endnu dårligere end den nugældende lov. Det vil altså sige, at det ærede medlem også foretrækker en ordning, hvorefter de dyrest arbejdende virksomheder kan blive bestemmende for prisen; det forekommer mig ganske ejendommeligt.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke fandt det i nogen grad forbløffende og vel nærmest meget forkert, at jeg kunne fremsætte forslag, som en gang var blevet forkastet. Jeg tror nu, at det ærede medlem kan være glad for, at man faktisk har ret til at fremsætte forslag, der een gang er blevet forkastet; ellers ville det ærede medlems virksomhed herinde forlængst være bragt til ophør.

Der er vel i og for sig ikke nogen grund til at gå videre i polemikken mod det ærede medlem hr. Viggo Starcke; vi kender jo det ærede medlems argumenter fra så mange tidligere lejligheder. Jeg synes dog, det er en lille smule dristigt, når det ærede medlem vil påstå, at prisloven forbereder samfundet til den overtagelse af østmagterne, som det ærede medlem ser true i det fjerne. Sagen turde være den stik modsatte. Lad os vende blikket til de lande, der ikke har ført det, det ærede medlem så hånende kalder planøkonomi. Lad os se på de lande, der ikke har haft politiske kræfter og ikke i krigens tid, heller ikke efter krigen, har ejet national samling nok, heller ikke i deres parlamenter, til at kontrollere den økonomiske udvikling i en tid, da alt var af lave, lande, hvor altså krigens og efterkrigstidens ødelæggende kræfter har fået lov til helt at trænge ned gennem samfundet. Lad os f. eks. se på Frankrig. Der trives kommunismen i dag, og hvis det ærede medlem hr. Viggo Starckes dogmatiske teorier, disse forbenede gammel-liberalistiske teorier om, hvorledes et samfund bør ledes, blev bestemmende for vor virksomhed, og hvis der ikke i denne sal var tilstrækkeligt sammenhold og tilstrækkelig forståelse til at føre en rimelig kontrolvirksomhed videre, indtil mere normale tilstande er indtrådt, ville vi se franske tilstande eller belgiske tilstande i dette land; da ville der være jordbund for en stærkt voksende kommunisme, en helt anden situation end den, vi har i dag — gudskelov.

Axel Kristensen: Jeg kan nøjes med nogle ganske få bemærkninger. Jeg vil gerne overfor den højtærede handelsministers gentagelse af, at vi, der ikke er tilhængere af det foreliggende lovforslag, går ind for, at den dyrest arbejdende virksomhed skal danne grundlag for prisfastsættelsen, sige, at jeg synes ikke, ministeren skulle fastholde denne påstand. Vi har for ikke så længe siden drøftet spørgsmålet i vareforsyningsudvalget og klart givet udtryk for, at det ikke var vor mening. Derfor synes jeg heller ikke, der er grund til at stå og sige det her.

Dernæst vil jeg hævde, at det, handelsministeren siger, tydeligt viser, at der er en principiel forskel i vor opfattelse af, hvad der egentlig skal ske. Handelsministerens ønske om at være forsyn for befolkningen, ikke lade den selv have varevalg og valg med hensyn til former for indpakning o. s. v., viser, at det, handelsministeren tilsigter, er noget ganske andet end det, vi tilsigter. Vi ønsker, at befolkningen i en ekstraordinær situation med varemangel skal sikres mod, at denne situation misbruges, men vi ønsker ikke at skabe en anden form for produktion og omsætning end den, der i frihed kan skabes.

Weikop: Spørgsmålet om de dyrt arbejdende virksomheder behøver jeg ikke at komme ind på, for her er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Axel Kristensen; jeg har givet udtryk for akkurat den samme opfattelse som det ærede medlem, når vi har drøftet disse spørgsmål i vareforsyningsudvalget. Jeg synes nærmest, at den højtærede handelsminister fandt det lidt komisk, at jeg havde rejst spørgsmålet om produktionsbegrænsning. Jeg skal ikke komme ind i en længere diskussion om det her, men skal stille spørgsmålet i det udvalg, der bliver nedsat; for et sådant sammenspil, som den højtærede minister taler om, foreligger nu ikke. Der foreligger den kendsgerning, som jeg nævnte, at man foreskriver noget ganske bestemt, og det mener jeg afgørende strider mod prisloven.

Jeg kunne ikke undgå at smile lidt, da den højtærede handelsminister sagde, at erhvervsorganisationerne i kommissionen havde krævet denne pristidende, og derfor ville ministeren naturligvis gennemføre den. Så opfindsomme tror jeg nu alligevel ikke erhvervsorganisationerne har været. Mon spørgsmålet ikke har været rejst på anden måde, og mon erhvervsorganisationernes repræsentanter rigtigt har kunnet overse virkningerne af det? For hvilken interesse er-